

Mal for appell

Solidaritetsmarkeringer 24.02.23

Tall fra krigen, kan ramses opp for å sette rammer for hva vi snakker om:

- Over 8 millioner ukrainere har flyktet til andre land i Europa
- Over 5 millioner ukrainere er på flukt i eget land
- Over 17 millioner ukrainere har behov for humanitær hjelp

Det snakkes mye om militærstrategi, tanks og fly. Men vi må ikke glemme at det er mennesker vi snakker om. Ekte mennesker som alle er rammet av krigens fryktelig brutale ansikt på hver sin måte.

For ett år siden levde ukrainerne vanlige liv.

De levde livene sine sånn som meg: *En ung student i en middels stor by/en pensjonert lærer med nydelige barnebarn el. [fortell litt om deg selv].

De levde liv helt sånn som våre.

Fram til 24. Februar 2022. Klokken fem om morgenen for ett år siden gikk flyalarmen over hele Ukraina.

Siden da har livene deres vært totalt forskjellige fra våre.

Mens vi går på jobb og skole og henter i barnehagen, løper de ned i bomberom og tar med seg barna sine til andre liv i andre land.

Selv om det er krig, SKAL sivilbefolkningen beskyttes. Krigens folkerett SKAL følges.

Det skjer ikke i denne krigen. Dette er det livsviktig å dokumentere. Bevisene fra bl.a. Amnesty etterforskning vil spille en viktig rolle i fremtidige rettsoppgjør, og gjøre det mulig å straffeforfølge de som er ansvarlige.

Krigen har vart lenge nå. Vi har blitt litt vant til den. Vi har vent oss til nyheter om de menneskelige lidelsene, traumene, om hvor grusom denne krigen er. Men vår støtte til ukrainere er livsviktig.

Amnesty har jobbet med utsatte mennesker i flere tiår. Og én ting er helt klart: når de føler at verden husker dem, får de et nytt håp til å holde ut og forsette å kjempe.

Derfor står vi her i dag. Og vi skal fortsette å vise vår støtte og medmenneskelighet med ukrainere i tiden som kommer.

Takk.